

Zoetermeer, 31 december 2022

Lieve donateurs, vrienden en familie,

Ik wens u een heel Gelukkig Nieuwjaar!

Mijn gedachten en gebeden zijn bij de mensen die honger lijden, die strijden voor hun vrijheid en die verlangen naar Vrede.

In november 2022 heb ik samen met mijn goede vriendin Annemarie het Radha Kishan Home (RKH) in Hyderabad en het Manasu Girl Care Center (MGCC) in Visakhapatnam bezocht. Door Corona/lockdown en restricties was ik in oktober 2019 voor het laatst in India. Het was dan ook extra bijzonder en ontroerend om iedereen weer terug te zien.

Over het Radha Kishan Home

Wat vooral in het RKH opviel was het aantal kinderen. Drie jaar geleden verbleven er 270 kinderen. Nu wonen er 170 kinderen. Dit is mede door het Corona beleid. RKH mocht geen nieuwe kinderen opnemen. Inmiddels mag dit wel. De overheid heeft echter de stad Hyderabad (met meer dan 10 miljoen inwoners) in districten verdeeld. Dit betekent dat kinderen van het ene district niet in een ander district mogen worden opgevangen. Het bestuur van RKH heeft hier tegen geprotesteerd, helaas zonder resultaat.

Met 50 jongens zijn we naar de dierentuin geweest. De jongens hebben genoten. Voor veel jongens was het hun eerste bezoek aan een dierentuin.

Annemarie heeft het uitje naar de dierentuin gesponsord.

Stichting Manasu
Postadres
Bijvoetplan 12

2728 DB Zoetermeer
E-mail Manasu@zonnet.nl

www.manasu.nl

Inschrijfnummer K.v.K. 27189250
IBAN: NL60 INGB 0008 5476 47

Stichting Manasu helpt de kinderen uit het Radha Kishan Home op de volgende wijze:

- 23 kinderen volgen een MBO of een HBO opleiding.
- Een leraar Engelse taal. Deze geeft zes keer per week een uur Engelse les in het jongenstehuis.
- Een computerleraar die in het jongenstehuis computerkunde geeft.

21 meisjes die door Stichting Manasu worden gesponsord.

Ik stel u enkele kinderen voor die met uw donatie onderwijs volgen:

Teju, 16 jaar oud. Op vierjarige leeftijd is haar moeder overleden. Haar vader is vrachtwagenchauffeur en was/is veel onderweg. Op achtjarige leeftijd is zij samen met haar zus opgenomen in het RKH. In de zomervakantie zien zij hun vader. Zij volgt een tweejarige economische opleiding. Hierna wil zij een HBO opleiding volgen.

Teju houdt van lezen en dansen. Haar vriendinnen omschrijven haar als een gevoelig meisje. Ook is zij behulpzaam. Enthousiast vertelt Teju dat zij het liefst in Canada wil gaan werken. Haar droom is een wereldreis maken. Wie weet komen al haar dromen uit...

Bithy Angel, 16 jaar. Zij volgt onderwijs op HBO niveau. Angel zit in het eerste jaar psychologie. Hierna wil zij haar master doen. Op vierjarige leeftijd is zij naar het RKH gekomen. Haar vader heeft haar moeder verlaten. Moeder werkt als dienstmeisje en heeft geen middelen om haar dochter naar school te sturen.

Op de vraag waarom Bithy Angel voor psychologie heeft gekozen, antwoordt zij dat zij zich mentaal zwak voelde en sterker wilde worden. Haar woorden: 'Wanneer we sterker zijn, kunnen we ook anderen sterker maken'. Bithy Angel heeft al meer zelfvertrouwen gekregen. Haar droom is om voor haar moeder een huis te kopen.

Ook wil zij haar bijdrage leveren aan het RKH. Dit is natuurlijk waar wij als bestuur van Manasu ook altijd op hopen. Dat ieder kind die via Manasu een kans krijgt, ook een ander kind die mogelijkheid geeft. Zo is de cirkel rond.

Bithy Angel

Teju

Akhil, 18 jaar oud. Hij volgt een laboranten opleiding (bloedafname) en wil hierna verder studeren. Akhil woont vanaf 2014 in het jongenstehuis. Op vierjarige leeftijd is zijn moeder overleden aan een hartaanval. Enkele jaren geleden is zijn vader omgekomen bij een ongeluk. Akhil vindt het fijn in het tehuis, hij heeft hier goede vrienden.

Ganesh, 17 jaar oud. Woont vanaf zijn elfde jaar in het tehuis. Een jongere broer van hem woont hier ook. Hun vader heeft zes jaar geleden hun moeder verlaten. Ganesh vertelt dat dit een moeilijke tijd was. Hij heeft geen contact meer met zijn vader. Zijn moeder werkt in het RKH, zij zorgt voor de jonge kinderen en maakt daar ook schoon. Ganesh volgt de opleiding computerkunde. Hij wil leren programmeren en apps ontwikkelen. Later wil hij zijn moeder helpen. 'Mijn moeder lijdt al vele jaren', aldus Ganesh. Hij wil een beter leven voor haar. Zijn droom is om op een dag een huis te kopen voor zijn moeder, zodat zij de hele dag televisie kan kijken en niet meer hoeft te werken. Ganesh is gelukkig in het tehuis. Ook hij bedankt de donateurs van Manasu voor de hulp die hij krijgt.

Ganesh

Akhil

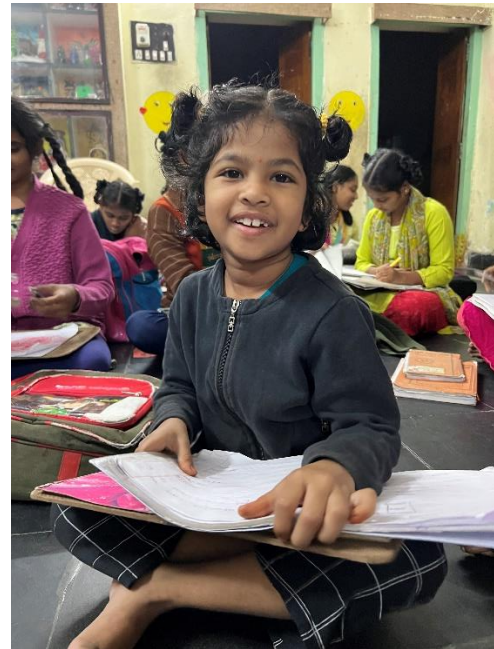
Over Manasu Girl Care Center

Eindelijk na drie jaar weer terug in MGCC, de kinderen waren blij. Druk en uitgelaten. Het was ontroerend en bijzonder. Er werd geknuffeld en gedanst.

Corona heeft helaas wel behoorlijk invloed gehad op het welzijn van de kinderen. De kinderen hebben leerachterstanden opgelopen. Er werd in de Corona tijd online les gegeven, maar de wifi viel regelmatig uit. Er waren ook maar enkele laptops beschikbaar. De kinderen leden in deze tijd van niet naar school kunnen gaan onder het gemis van hun vrienden/klasgenoten. Gelukkig is geen van de kinderen ernstig ziek geworden. Zij werken nu hard om de leerachterstand in te halen.

In de afgelopen periode zijn enkele meisjes weggegaan. Er zijn ook nieuwe meisjes voor wie opvang nodig was bijgekomen. Zo ook Bhanu Sri.

Bhanu Sri is acht jaar en daarmee de jongste van MGCC. Vanaf februari 2022 woont zij in MGCC. Haar moeder is drie jaar geleden overleden. Het is onbekend waar haar vader is. Na de dood van haar moeder woonde Bhanu Sri bij haar tante (zus van moeder). De kinderbescherming, het Child Welfare Committee, heeft aan Manasu Center gevraagd om Bhanu Sri op te vangen. Zij is een lief en vrolijk meisje, ondeugend en actief. Doet goed haar best op school. Zij wil graag leren en kan zich goed concentreren.

Bhanu Sri

Sai Pranathi, twaalf jaar oud. Zij spreekt al goed Engels. Vanaf 2019 woont zij in MGCC. Op zevenjarige leeftijd is haar moeder overleden. Zij leefde met haar vader alleen. Haar vader verloor zijn baan en is niet meer in staat voor haar te zorgen. Vader komt wel eens in de twee maanden op bezoek. Sai Pranathi vindt het erg fijn in MGCC. Zij wil in de toekomst arts in het leger worden. 'De militairen staan voor ons klaar en ik wil ook mijn steentje bijdragen', aldus Sai Pranathi. Zij presteert goed op school en is een lief en vriendelijk meisje.

Sai Pranathi

"The future depends on what you do Today", is een quote van Mahatma Gandhi. Dit is getekend op een school die wij bezochten. Is een mooi voornemen. Iedere dag is er de mogelijkheid/kans om je toekomst te beïnvloeden.

Hoe klein of groot je ook bent, je kunt richting geven aan je eigen leven, maar ook aan dat van een ander. Stichting Manasu kan met uw financiële steun van grote betekenis zijn voor het leven van vele Indiase kinderen!

Zij mogen weer kind zijn, zich veilig en beschermd voelen. Daarnaast krijgen zij de kans om te studeren. Dit geeft de kinderen hoop, zodat zij kunnen dromen van een beter leven en een goede toekomst.

Ook het leven in India wordt steeds duurder. Het zou fijn zijn als u de nieuwsbrief aan familie of vrienden wil doorsturen.

Wilt u nog een donatie doen, dan kan dit op onderstaand rekeningnummer.

Rekeningnummer van Manasu: NL60INGB0008547647 te Zoetermeer.

Heeft u Facebook, stuur mij dan een vriendschapverzoek. U kunt mij vinden op mijn naam, Sandhya Siccama.

Namens de kinderen in India en de mede bestuursleden van Manasu: Erik Beek, Johan van Herk en Marina Oei wil ik u graag bedanken voor uw financiële steun en uw vertrouwen.

Kinderen uit MGCC

Hartelijke groet,

Sandhya Siccama
Stichting Manasu

Hieronder nog een verslag van Annemarie en enkele foto's.

Stichting Manasu
Postadres
Bijvoetplan 12

2728 DB Zoetermeer
E-mail Manasu@zonnet.nl

www.manasu.nl

Inschrijfnummer K.v.K. 27189250
IBAN: NL60 INGB 0008 5476 47

Wat een bijzondere kans dat ik met Sandhya mee kon gaan naar haar geboorteland en de kindertehuizen samen met haar mocht gaan bezoeken! Voordat we gingen had ik me al een beetje verdiept in India en probeerde ik me een voorstelling te maken van wat ik zou gaan meemaken. Ik had uit de nieuwsbrieven van Sandhya van alle voorgaande jaren altijd vooral een beeld voor ogen van vrolijke meisjes in kleurrijke kleding die erg dankbaar zijn voor de extra kansen die ze krijgen door de hulp van Manasu.

Ook wist ik dat het voor Sandhya, tijdens haar bezoeken aan de kindertehuizen in India, vaak niet alleen een mooie, maar ook een pittige tijd was om bij de kinderen te zijn door meerdere factoren zoals de warmte, de drukte met zoveel kinderen die je aandacht wil geven, de smog, de continue herrie van het verkeer, het tijdsverschil etc. Ik ging er dan ook vanuit dat onze reis naar India geen vakantiegevoel zou opleveren maar meer en soort vrijwilligerswerkreis zou zijn en 'go with the flow' was mijn motto, had ik me voorgenomen.

Daarnaast was ik door verschillende mensen een beetje bang gemaakt dat India toch wel een erg vies en chaotisch land is en dat je toch zeker wel ziek zou worden. Op hoop van zegen dan maar want deze kans wilde ik toch niet laten schieten en met Sandhya aan mijn zijde durfde ik het wel aan!

Met de opbrengst van de donaties voor Manasu op mijn werk (omdat ik ontslag had genomen) verheugde ik me op uitjes voor de kinderen te kunnen organiseren en hoopte ik echt iets te kunnen betekenen voor de kinderen daar.

Wat mijn verwachtingen betreft zijn zeker in positieve zin uitgekomen. De kinderen waren inderdaad heel vrolijk en kleurrijk, maar wat ik niet had verwacht was dat ze ook zo creatief, humoristisch, sportief, behulpzaam voor elkaar, slim, tevreden, modebewust en trots zouden zijn en dat ze zo goed Engels zouden spreken (daar kon ik nog een puntje aan zuigen:-) Ook waren de kinderen heel bewust bezig met hun toekomst en de dromen die ze hebben en hebben ze naast de discipline die uiteraard vereist is in een kindertehuis toch ook erg veel lol met elkaar!

In zo'n korte tijd zoveel bijzondere en lieve kinderen, elk met hun eigen verhaal, maar ook de staf van de kindertehuizen mogen leren kennen heeft veel indruk op mij gemaakt, omdat er enorm veel liefde en aandacht voor de kinderen zichtbaar was. Het gemis van een gezinsleven en individuele aandacht van eigen ouders, die uiteraard altijd anders is in een kindertehuis, stond daardoor voor mijn gevoel zeker niet op de voorgrond en dat gun je toch elk kind! Dat de aanwezigheid van Sandhya door de kinderen en de staf zo ontzettend gemist was in Coronatijd was ook erg ontroerend en maakte voor mij nog meer duidelijk dat Manasu echt het verschil maakt voor de kinderen die zij steunen! Daarom is mijn voornemen voor 2023 om nog meer mensen warm te gaan maken te gaan doneren voor Manasu en hoop ik zeker nog eens naar de kinderen terug te gaan!

India en vooral de mensen in India hebben mijn hart gestolen en wat heb ik me overall welkom gevoeld! Daarnaast ben ik dankbaar dat ik samen met Sandhya zo dicht bij de mensen in India mocht komen en trots op Sandhya dat zij zich al zo lang inzet voor zoveel lieve kinderen in India!

Groetjes,
Annemarie

Kinderen uit RKH

School in RKH

Annemarie met de de kinderen uit RKH

Manasu Girl Care Center, na school huiswerk maken

Aruna en Sandhya

Een bezoek gebracht aan de school van kinderen uit Manasu Girl Care Center.

Durga (uit MGCC) op haar kantoor.

Revathi (uit MGCC), onze bokskampioene.

Na twee jaar zijn de meisjes uit MGCC op het strand. Zij hebben zo genoten.

Culturele middag in MGCC

Dank voor uw steun en het vertrouwen!

We love Manasu Family